వెదురు పడవలు

-భాగవతుల సుబ్రహ్మణ్యం

గాంధీ హాస్పటల్ మెయిన్ గేటు దగ్గర ...

రెండు యాపిల్ పళ్ల బళ్ళూ, ఓ రొట్టె-బిస్కట్ల బండీకి మధ్యన.

మురికి ఫుట్‌పాత్ మీద మూరెడంత జాగాలో

మఠం వేసుక్కూర్చున్న మూడు బక్క ఆకారాలు

ఆ పిసరంత జాగాలోనే ఒక ప్రక్క సైజుగా కోసిన కొన్ని వెదురు బొంగులు మరో వైపు సగం వరకు చీరినవీ, పల్చని బద్దలుగా కోసినవీ, విలువంపుగా మడచి పెట్టినవీ వివిధ రకాల్లో వున్నాయ్ కర్ర పదార్థాన్ని అతికే ఫెవికాల్ ఎడ్‌హెసివ్ బైండర్ మూత తీసి పెట్టిన రబ్బరు టంబ్లర్‌లో వుంది. ఇంకా అలంకరణకు పనికొచ్చే, రకరకాల డెకొలామ్ ముక్కలు చిన్న గుట్టగా పోగు చేయబడి వున్నాయ్.

మూడు బక్క ఆకారాల్లో ఒకటి బాగా తల పండినది రెండోది మధ్య వయసు మూడో శాల్తీ ఇంకా టీనేజ్‌లోనే వుంది

ఆ ముగ్గురూ ఒక కుటుంబంలోని వాళ్ళు కారు ఒక ప్రాంతం వాళ్ళు కారు. ఒక మతం కాని, ఒక కులంగాని అసలేకాదు. అయినా వాళ్ల మధ్య సఖ్యత వీటన్నిటికీ అతీతం.

ఒక కుటుంబంలో వ్యక్తులు కూడా అంత సన్నిహితంగా వుండకపోవచ్చు. కాని వీళ్ల మధ్య ఏ పొరపొచ్చాలు లేవు.

ఒకే ప్రాంతం మనుషులైనా అంత ఆత్మీయత ప్రదర్శించలేకపోవచ్చు. కాని వీళ్లకు ఆ బేధ భావం లేదు

ఒక మతం కాకపోవచ్చు దాన్ని మించిన మమత, మానవత వాళ్ల ఆరో ఊపిరి

బాగా తల పండిన అతడు పీటరు రెండో వాడు స్వాములు కుర్రాడు రణసింగ్.

ప్రస్తుతం ముగ్గురూ కలిసి ఒకే కళాత్మకమైన పనిలో నిమగ్నమై వున్నారు జానెడు పొట్ట కోసం పడే తిప్పల్లో, వాళ్లదో రకం వృత్తి.

భుక్తి కోసం, చేతికొచ్చిన పనిలో నైపుణ్యం చూపించి, నాలుగు రాళ్ళు వెనకేసుకోలేకపోయినా, నాలుగు వెళ్ళూ నోట్లోకెళితే అదే చాలుననుకొనే అల్ప సంతోషులు వాళ్ళు

మార్వాడీ మేడల్లో, ఆరేడు అంతస్తుల భవంతుల్లో, విలాసాల నిలయాలైన ఎ సి రూముల్లో, వార్డ్‌రోబ్‌లనూ, కప్‌బోర్డులనూ అతి సుతారంగా అలంకరించే కళా నైపుణ్యం వాళ్లది

వాళ్ళు చేసేవి వెదురు పడవలు

చిల్లు పడవల్లా బతుకులీడ్చుస్తున్నా, మేడల గూడులలో, ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని నింపడానికి శ్రమిస్తారు వారు

ఎక్కడో అడవుల్లో ఏపుగా పెరిగిన వెదురు బొంగుల్ని, అష్ట కష్టాలూ పడి నరుక్కొచ్చి, వాటిని సైజులవారీగా కోసి, కావలసిన రీతిలో బొమ్మ పడవ తయారీకి పనికొచ్చే నమూనాలకు అనుగుణంగా చెక్కి, వాటికి కళాత్మక విలువల సంతరించి పెట్టి, తుది మెరుగులు దిద్ది, అమ్మకానికి పెడితే, కారు బాబులు కారు చౌకగా బేరమాడటానికి దిగి రాగా, "ఈలోకపు తీరే అంత! ఇదే షోకేస్‌లో అద్దాల మధ్య బంధించబడితే అరవంద అన్చెప్పినా, పర్సులోంచి నోట్లుపరిగెత్తుకుంటూ వస్తాయి ఫుట్‌పాత్ మీద పెట్టగానే, అణాకానీ సరుకుగా చెలామణీ కావలసి వస్తోంది" అని సరి పెట్టుకుని ఎంత గిట్టుబాటు అయితే అంతే కానిమ్మని నిర్లిప్తంగా నెట్టుకొచ్చేస్తున్న నిరాశా స్వభావవం వాళ్లది

బ్యాంకులో ఎక్కౌంట్లు లేవన్న బాధ వారికి లేదు.

రేపెలా గడుస్తుందన్న చింత అసలే లేదు

ప్రకృతి శక్తుల వైపరీత్యాలు ఎండా- వానా- చలీ వంటి వాటినీ వాళ్ళు ఖాతరు చెయ్యరు

గూడు- కూడు-, కూడబెట్టడానికి డబ్బూ, సుఖ పెట్టడానికి తోడూ- ఇవీ వారికి తృణప్రాయమే

ఏదో- బతకాలి కాబట్టి ఇలా. రోడ్డున పడి జీవితాన్ని ఈడ్చేస్తున్నాం. ఇంతే అనుకుంటారు వాళ్ళు.

వాళ్లకెప్పుడూ చేతి నిండా పనే అయినా నిత్యం పస్తులే.

రోజుకు నాలుగు వెదురు పడవలు అమ్మితేనే గాని, ముగ్గురూ రెండు పూటలా భోజనం చెయ్యలేరు మరో పడవ అమ్మితేనే వాళ్ల చాయ్- బీడీ- పాన్ ఖర్చులు వెళ్లాలి

ముగ్గురూ సూర్యుడితో పాటు మేల్కొంటే, పొద్దు పోయేసరికి తుది మెరుగులతో సహా పది పడవలకు స్వరూపం ఇవ్వగలరు.

ఒక్కో పడవ. వచ్చే మనిషినిబట్టి రకరకాల విలువలు పలుకుతుంది. సగటున రోజుకు ముప్ఫయ్ రూపాయలు రావాలి వాళ్ళు బతకడానికి

ఫెవికాల్ కొనడానికి, ఇతర ముడి పదార్థాలకూ రోజుకు ఇరవై రూపాయల దాకా ఖర్చు వుటుంది.

అంటే రోజుకు యాభై సంపాదిస్తేనే వాళ్ల బ్రతుకు వెళ్లమారుతుంది లేకుంటే మర్రో రోజు తెల్లవారుతుంది

"సింగూ! మూత తీసేసేవ్ అది గట్టి పడిపోద్దని నీకు తెల్దేటి?" ఎడ్‌హెసివ్ జార్‌కేసి చూపిస్తూ అన్నాడు స్వాములు

"అది కాదు సోములన్నా! పీటరు తాత పడవపై ప్రక్క రేకులు అంటించమంటేనూ- ఇప్పుడే తీశాను ఇదుగో మరో రెండు రెక్కలు అంటిస్తే సరి పోతుంది" అంటూ పల్చని వెదురు బద్దలు అందుకున్నాడు సింగు

పీటరు తాత బీడీ దమ్ము గట్టిగా పీలుస్తూ "ఒరే సాములూ! నువు మారికెటుకాడికెల్లి, నిన్న మిగిల్న రెండూ సొమ్ము జేసుకునిరా! నేపోతే, మద్దాన్నం టీనీల్లక్కూడనేవు. మనం సే సే కాడికే వొచ్చి కొనాలంటే, ఎందరొత్తారు? నువ్వా పని సూడు. సిన్నోడు నేనూ ఈ లోపున సాదాగా మర్నాలుగ నాగేత్తాం ఏటి.... ఇనిపిస్తుందా! నెగు" నెదురు బొంగు చెక్కుతున్న సాముల్ని లేవదీస్తూ అన్నాడు.

"సర్లే! అదేదో నువ్వే సూడరాదూ! ముసిలోడివి. పన్లో నువు కూకుంటే ఇంత పెద్ద వొయిసులో ఎన్ని సేయ్యగలవు సెప్పు ఈడూ- నేనూ అవితే, నువ్వొచ్చే నోపున ఆరుదాకా సేసీత్తాం అందికని ఆ పనేదో నువ్వే సేసుకో" అక్కడ్నుంచి లేవకుండానే అన్నాడు స్వాములు జవాబుగా.

పీటరు తాత రెండు పడవల్ని జాగ్రత్తగా చేతుల్లోకి తీసుకుని అర్పా హొటల్ వైపు నడక సాగించాడు

*　　　*　　　*

పది గంటలు కాకుండానే పెళ పెళలాడిపోతోంది వేసవి ఎండ

పీటరు తాత, ఆల్ఫా హొటల్ దాటి, రెజిమెంటల్ బజారు దాటి, కొన్ హైస్కూలుదాకా నిదానంగా నడుచుకుంటూ వెళ్లాడు. దార్లో ఒకరిద్దరు బేరం చేశారు గాని, పొంతన లేని మాటల వల్ల అవి కొనే రకాలు కాదని, తన ఇన్నేళ్ల అనుభవంలోనూ ఇట్టే గ్రహించేశాడు పీటర్.

సంగీత్ థియేటర్ దగ్గర .

పీటర్ వాలకం చూడగానే, 'ఇది ఫుట్‌పాత్ కాటగిరీ' అని పసిగట్టేశాడో ఎర్రటోపీ

మామూళ్ల వేటలో పీటర్‌తో బోణీ కొట్టాలనుకున్నాడో ఏమో రెండడుగుల్లో అతడ్ని సమీపించాడు.

"ఆగరా బాడుఖావ్! గట్లు పోతావ్... నిలూ బే!"

పీటర్ వయసులో మూడో వంతు వుంటుందేమో ఆ పోలీసుకి పెద్దవాడన్న కనీస మర్యాదైనా లేకుండా మాట్లాడ్డం.. (అలా అనడానికి వీల్లేదు కాబోలు) గద్దించడం ప్రారంభించాడు.

నిజానికి వాళ్ళ సంభాషణ ఇక్కడ యథాతథంగా రాయాలంటే, పోలీసు డైలాగ్స్ మీద సెన్సారింగ్ చేయక తప్పదు బండ బూతులు, వాటితోపాటు రెండు మూడు లాఠీ దెబ్బలూ, ఆ బక్క ప్రాణి మీద తన ప్రతాపాన్ని చూపించడానికి అతడు చేసిన ప్రయత్నాలూ వెరశి చివరగా జరిగిన సంగతేమిటంటే -రోజు కష్టం కొన్ని క్షణాల్లో నిర్దాక్షిణ్యంగా, పైసా వెచ్చించనక్కర్లేకుండా పోలీసు హస్తగతమై పోయాయి. పైగా పీటర్ ఒళ్ళు లాఠీ దెబ్బలతో హూనమైపోయింది. దాని క్కారణ మేమిటంటే పోలీసు మామూలు ఇయ్యకపోవడమట, అనవసరంగా అతడ్ని బతిమాలి వాదన పెంచుకోవడమట

పైన పేల్చేస్తున్న ఎండ జాయింట్లూ- కీళ్ళూ కలుక్కుమనేలాగ పోలీసు దెబ్బలు కడుపులో కాలుతున్న ఆకలి.. వీటన్నిట్నీ మించి వయో భారం.. పీటర్‌ని అడుగు ముందుకు వేయనివ్వ లేదు. శోషొచ్చి అక్కడే స్పృహ తప్పి పడిపోయాడు.

అంతటి ఘనకార్యం చేసిన సదరు పోలీసు కళాత్మకంగా చేతిలో ధగధగా మెరిసిపోతూన్న వెదురు పడవల్ని సవిలాసంగా పట్టుకుని నడక సాగిస్తున్నాడు బెదిరించి తన్ని అవి లాక్కున్నాడే కాని, వాటిని ఇంట్లో పెట్టుకోడానికి కారు వీధిలోంచి గదిలోకికూడా రాకుండానే ఏ కీలుకాకీలు ఊడలాగి పోగులు పెట్టగల రాక్షస పిల్లలు ముగ్గురున్నా రతడికి. అంచేత వాటి నెలాగైనా 'క్యాష్' చేసుకోవాలని అతడి ప్రయత్నం.

బాగా ఆలోచించిన మీదట ఓ హాండిక్రాఫ్ట్స్ ఎంపోరియం వాళ్ళు ఇటువంటివి కొనుగోలు చేసి, అమ్ముతారని అతడు ఊహించాడు. ఆ ప్రకారమే ఆ రెండింటినీ వాళ్ళకు ముప్ఫయ్ రూపాయలకు అమ్మేశాడు కూడా

ఆ రోజు సదరు పోలీసుగారి సతీమణి పుట్టిన రోజు. ఏదో- ఇంట్లో ఓ చిన్న సైజు పార్టీ ఏర్పాటు చేసిందామె. ఆ వేడుకలు కాస్తా అయిపోయాక సాయంత్రం భర్తతో కలిసి సిన్మాకెళ్లాలని ప్రపోజ్ చేసిందావిడ. అందుకే -ఇతడు ఉదయాన్నే మామూళ్ళ వేటలో పడ్డాడన్న మాట పిక్చర్ ప్రోగ్రాంకి తగినన్ని డబ్బు ఒక్కసారే చేతిలో పడగానే ఆనందంగా ఇంటి ముఖం పట్టాడు- దార్లో ఓ అర్ధ కిలో స్వీట్సు కొనుక్కుని.

వదిన గారి పుట్టిన రోజు అని తెలిసి, ఆ-రోజు మధ్యాహ్నం పార్టీ టైమ్‌కి పోలీసుగారి తమ్ముడు ప్రజంటేషన్‌తో సహా దిగబడ్డాడు

మరిది తెచ్చిన ప్యాకెట్‌లో ఏముందో అని ఆత్రంగా విప్పి చూసింది వదినగారు.

తీరాచూస్తే- అది వెదురు పడవ.

చక్కని నగిషీ పనితనంతో, దివ్యంగా వెలిగిపోతోంది.

ఆమె మహదానందపడిపోయింది. తనకు నచ్చిన ప్రజంటేషన్ తెచ్చినందుకు ఆమె మరిదిని తెగ మెచ్చుకుంది కూడా. అసలా వెదురు పడవల్ని ఆమె మార్కెట్‌కు వెళ్ళినపుడే చూసిందట కాని షోకేస్ కొంచి తీస్తేనే అది అపురూపం అన్నంత ధర చెప్పాడట షాపు వాడు అప్పటికి ఏదో సర్దుకుని వూరుకున్నా ఆమె మోజు అలాగే వుందట. ఇప్పుడీ విధంగా తాను కోరుకున్నది లభ్యమైందని ఒకటే సంతోషం

ఆవిడ అందరికీ దాన్ని చూపించి మహా ముచ్చట పడింది డ్యూటీ నుంచి రాగానే భర్తకూ దాన్ని చూపించింది

దాన్ని చూడగానే అతడు 'షాక్' కొట్టినట్టు అయ్యాడు. భార్యకెంతో ప్రియమైనది, తన చేతికి సునాయాసంగా దొరికి కూడా, దాన్ని చేజేతులా జార విడచుకున్నందుకూ, ఆమెకు అంత ఆనందాని ప్రజెంట్ చేసిన క్రెడిట్ తనకు దక్కనందుకూ విపరీతంగా నొచ్చుకున్నాడు.

తర్వాత తమ్ముడిని చాటుకు పిలిచి "ఏరా! ఆ ప్రజంటేషన్ కోసం ఎంత తగలేశావ్?" అని నిలేశాడు.

"బాగుంచన్నయ్యా! అది నేను కొన్నానా ఏంవన్నానా! గాంధీ హాస్పటల్ దగ్గర ఓ ఇద్దరు అణా కానీ వెధవలు ప్లాట్‌ఫాం మీద అమ్మకానికి పెడితే, మన మామూళ్ళు ఇవ్వడానికి డబ్బుల్లేకపోతే, నాలుగు వడ్డించి లాక్కున్నానంతే" అంటూ అసలు విషయం అన్నకు చెప్పేశాడు అతడు. అవునూ.... అతడూ పోలీసే మరి

* * *

అయితే-

వాళ్ల పైశాచిక ఆనందానికి బలైపోయిన ఆ మూడు అర్భక జీవాలూ ఒకే రోజున తగిలిన 'ఆర్థిక షాక్' వల్ల ముడి పదార్థాలు కొనడానికూడా డబ్బుల్లేక మాడిపోయేరని మాత్రం వాళ్లకి తెలీదు. అంతే! □